

Mi a szándékosan zavaros betűkben és a sorokban vagyunk.
Ne nézz vissza, mondja Daniló, nem szabad!
De az én kiterjesztésem immár többet kebelez be a volt-ból.

A minap is meglátogatott.
Még teát sem tudtam adni neki.
Merthogy sietek, és miatta még azt a keveset sem fejezhetem be.

Nem igaz, nem meglátogatott: lerohant.
Mint az utóbbi másfél évben annyiszor.
Ott ült velem szemben, és hagyta, hogy nőjön bennem a megvilágosodás, a szűzi élet.

Aljas bestia vagy, mondtam neki, miután elment.
Persze, előtte még megöleltük egymást.
Merthogy olyan sok már úgysem lehet hátra.

Kategória: ÖrkényLátó
Denumire autor: Hatházi András

Látó Szépirodalmi Folyóirat